

שיא ריית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון שצ"א | פרשת ויקהל - פקודי תש"פ

"מן הבאר הוא"

דא"ח מנ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (ל"ה, א'-ב'). איתא (בילקוט ת"ח) "אמר הקב"ה עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפניהם רבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות". איתא בגמ' (ערכין ט"ז): "מניין לרואה בחבירו דבר מגונה שחייב להוכיחו שנאמר (ויקרא י"ט, י"ז) 'הוכח תוכיח את עמיתך' וכו' יכול אפילו משתנים פניו ת"ל לא תשא עליו חטא". והעצה - שלא יוכיח בפרטיות אלא בתוך הקהל ויאמר בכללות כך וכך אסרה התורה, וממילא ישמע היחיד החוטא וישים אל לבו שחטא וישוב בתשובה שלימה בלא שיתבייש. וזהו - שיקהיל קהילות וילמדם ההלכות וידרוש לפניהם רבים, רצ"ל דכשבא להוכיחם על איסורים שעברו, יוכיחם דוקא בפני רבים, שלא יתביישו, וילמדו דורות הבאים לנהוג כך, שתוכחתם תיעשה דוקא בפני קהל ועדה.

כ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
19:09	17:15	ת"א - בני ברק
19:06	17:32	לונדון
19:28	17:54	ניו יורק
20:22	18:48	הזמנים לפי שיטת ר"ת

שבת מברכים ניסן

ר"ח ניסן:

ביום חמישי הבעל"ט

המולד:

ביום שלישי בטענה 10:14, 11 חלקים

להקהל ולעמוד על נפשנו

אל די ברא כולא, למעבד ליה רעותא שלים.

הנשמה היהודית היא, מסוד הדבקות הכמוסה שבינה לבין אלוקים חיים, הסוד הנשגב הזה, הטמיר והנעלם, מתגלה בשעת תוכחה הראויה, אם היא באה מריח טוב של גן עדן, להרעיף על אור הנשמה טללי תחיה של אהבה וכיסופין אל השם יתברך - הרי שמיד מצא מין את מינו וניעור ממקום משובן, להתנער מאבק המונה של רומי, להתלבש מחלצות חדשות ונקיות, להתעטף בהדר זיו נועם הקדושה הגדולה הנגולה לעיניה בעת כזאת.

זה סודה של פרשת ויקהל - ויקהל משה קהלות בשבת! לשעה ולדורות, שכל נשמה יהודית, איפה שתהיה בעולם, תשוט ותנוס, להמלט אל בית המלך מכל היהודים, הנקבצים תחת כנף השכינה הקדושה והטהורה.

זכור נזכור ותשתפך עלינו נפשנו, בהלו נרו הקדוש של רבנו מעל ראשנו, כאשר נצב כמלאך על ראש דרך, במקהלות עם ברך את ה', וכשופר הרים קולו בקול עז, לפלס דרך במדבר שממות נשמתנו, והקול היה מדבר מבין הכרובים, אשר גילו חיבתנו לפני המקום, ויהיו הדברים הקדושים אשר דבר בעליה, חקוקים וחרוטים לעד בספרו הקדוש 'באר יעקב', כי לא יבשו מימיו לעולמים, או אז למוסר הנעלה הזה היה חן נהדר בקודש אשר לא יסולא בפז, מרגניתא דלית בה טימא, מי יתן והיו דבריו על לבבנו כל הימים, לאהבה וליראה את הבורא יתברך תמיד, באמת ובשלימות, אמון כן יהי רצון.

כאשר יהודי עומד במקהלות עם ישראל הקדוש, ושומע קול ה' בכה, חוצב להבות אש, היורד ונוקב עד חדרי בטן, ואין הקול הזה פוגע בנקודת שורש הכבוד שלו, אינו מבזבז את השפעתו להאדים את פניו ולגרור לו לטעום טעם מיתה - הרי שהוא מתעורר ומתלהט כאש להבה לעשות את רצונו של מי שאמר והיה העולם, כי זה טבע נשמתו - האצולה מרום גבהי מרומים ושואפת להתעלות מעלה מעלה אל השם יתברך.

את הלימוד הקדוש הזה אנו לומדים החל משחר הקיום של אומתנו הקדושה, כאשר נצטוה משה רביא מהימנא להרים את דגל לימוד התורה, והנחלת ההלכות של יומא דשבתא - הוא נצטוה להקהיל. ולא רק לשעתו ולמקומו, אלא משם ואילך, הוקבעה כבמסמרים אותה אסיפת מרעים של לילות ויומי השבת, בכל הדורות כולם, התאספו והתקבצו אלפי ישראל תחת קורת גג אחד עם צדיקו של דור, להורות את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו.

נשמה יהודית, שעברה במהלך כל ששת ימי המעשה מהפכות ומהומות נפשיות רבות, ובאה פצועה וחבולה אל היכלו של מלך, אל יומא דכליל ביה כל שתא יומין, לא תאבה לסלוח אל המוריד את ששונה, ביגון המוסר שאולה. ההתנכלות עם קדושת נשמות ישראל באהבה ובחיבה, במקוה ישראל תתרחץ ובנהר דינור של אהבה וכלות הנפש תתעטף, שם תקנה הודה והדרה, לכסוף ולהתגעגע,

כמה טוב לעשות תשובה! כמה טוב לחזור אל חיק אבינו שבשמים, הרוצה בתשובה. הלא כל יחיד ויחיד מישראל, אם לא פנה ערפו מעם ה' אלקיו, רוצה בכל לבו ובכל נפשו להיות איש כשר באמת, כרצונו יתברך וכרצון יראיו הקדושים. אך שאור שבעיסה הוא זה שמעכב מלשוב עד ה' אלקיו.

מה מונע את האדם מלעשות שינוי גדול במהותו? העובדה כי הנחיצות לשינוי לא פגעה ולא נגעה כלל בנקודת נפשו, היא כי לבו אטום מלהבין את נוראות הקלקול שעשה על ידי חטאו. גם אם ישמע דברי תורה מתוקים - לא תהיה המתקיות הזאת הודפת את מתקיות החטא, משום שלא חובר לה בעצם מהותו.

כאשר יהודי רוצה להתקרב אל השם יתברך, הוא צריך לעורר את הנקודה הקדושה שבו, ולתת לה להפתח אל הדברים הנשמעים, אך יש דבר הסוגר ונועל את לבו בפני כל תוכחה - היא שורש הכבוד שבנפשו! הכבוד הזה - שרשו מהכבוד האלוקי שהאציל את נשמתו, ואם פוגעים בכבודו, נועלים את שערי לבו, ולא ירצה לשמוע ולא יבין ובחשכה יתהלך.

מלבד האיסור הגדול להשפיל איזה איש מזרע ישראל, ולגרור לו להתבייש בבחינת אזיל סומקא ואתי חוורא, יש גם חוסר תועלת להעמיד אותו למול חדלונו ולגרור לו להרגיש מבוויש ומיואש. רק דבר אחד יכול להועיל לתוכחה - כוח הכלל, כח ויקהל!

דברות קודש

מנ"ק מוך אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש ויקהל פקודי שבת פרה תשע"ה

אתה משמרה בטהרה - מוטב, ואם לאו - הריני נוטלה ממך. ר"ל, שנשמותו של כל אדם שהיא, חצובה מתחת כסא כבודו בטהרה עילאי, ויורדת בע"כ לעולם העשייה לעבוד את בוראה, אולם, כדי שיקבל האדם שכר טוב בעלמא דקשוט, ולא תהא שכרו כנהמא דכסופא, ע"כ, ברא הקב"ה את האדם שיהיו היצ"ר והיצ"ט משמשינן בערבוביא, ועל האדם להלחם עמו בכוחו ונפשו, וזהו שאמר דוד לפני המקום, עזרנו ה' אלוהי, להיטהר ולהקדש לפניך, כמו שבראת אותנו, אולם, יודע אני שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא (קהלת ז, כ) ע"כ מבקש אנכי ממך, ורוח נכון חדש בקרבנו. רצ"ל, שתחדש רוחינו בכל עת שאצטרך, ואהיה קרוב אליך תמיד. וכיון שהאדם הופקד להיות שומר נשמתו מכל רע, אזי מחובותינו להזהר ולהשמר שלא למעול מעל בפקדון יקר ערך זו, ואז ייטיב עמנו השי"ת, למען תהיה חיינו וימינו, מלאים וגדושים, בהארת פנים, ותהא לימודינו ותפילותינו, וימי שבתותינו, מאירים ומזהירים כזהר הרקיע.

בנוסף על כל הנזכר, שבת קודש הדין, הוא שבת שמברכין בו חודש ניסן, שבו זוכים אנו לשאוב מימי חג הפסח, מלא חפניים של אמונה ואהבה להקב"ה, מתוך דרגות והשגות נעלות ונשגבות, כפי דאיתא באריכות על כך בדברי חז"ל (מכילתא דרבי ישמעאל בשלה פרשה ג) ראתה שפחה על הים, מה שלא ראו ישע"י ויחזקאל הנביאים. ועוברין במעי אמן זכו לומר שירה לה', כיון שלא שלטה בהם שום הגבלה גשמיית, והיתה קדושתם האמיתית והטהורה מרחפת עליהם על כל צעד ושעל.

יעזור השי"ת, לנו ולכל ישראל, שמהחודש הזה אשר הישועות בו מקיפות, נהיה מוקפים בכל ימות השנה, בישועות הכלל והפרט, ברפואות הגוף והנפש, בבני חיי ומזוני רוחי, וסייעתא דשמיא בכל זמן ועידן, עדי תתקבל במהרה וברצון סדר בקשתינו ותפלותינו, ממקומך מלכנו תופיע, ותמלוך עלינו מהרה, כי מחכים אנחנו לך, מתי תמלוך בציון. ונזכה בהאי שתא, לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין בית מקדשינו ותפארתנו, אמן.

קורין פרשת פרה, שהיא טהרתן של ישראל, ועי"ז נהיה מטוהרים ומקודשים לפניו ית"ש, ובוה יבואר דבריו הק' בירושלמי, דבדין היא שתקדים קריאת חודש לקריאת פרה, כיון שכך היה סדר אמירתן, שבר"ח ניסן הוקם המשכן, ובשני בו נאמרה פרשת פרה, אולם, כיון שאין אנו רשאינן ליכנס ולעבוד את השי"ת בעוד טומאתינו עלינו, ע"כ שהיה צריכים מקודם להקדים טהרתן של ישראל לפרשת החודש, כיון דבטרם ניגש לעבוד את ה', ע"י תפילותינו שהם כנגד עבודת הקרבנות, ניטהר ונתקדש עצמינו מכל סיג ופגם, שהיא מעין דמעין כפי שהיה בבית מקדשינו ותפארתנו. וע"כ תערב לפניו בקשתנו ותפלותנו, יהי רצון מלפניך, שתהא שיח שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך, כאילו הקרבנו... כיון שאנו מטוהרים עצמינו, ע"י קריאת פרשת הפרה, וכבר הזכרנו [פרשת שקלים] את דברי התנחומא [שלהי פרשת כי תצא] אמרו ישראל, רבש"ע, אין אנו יכולין בו, אומר להם הקב"ה, תהיו אתם מזכירין שמו מלמטה, ואני מוחק שמו מלמעלה, ע"כ. הרי, שנתן לנו הקב"ה מתנה טובה מאוצרו הטוב, שיש כח בדיבור האדם למחוק זרעו של עמלק. ואולי, חזינן נמי מהכא, שיש כח בפה איש הישראלי, לכשיהיו קורין פרשת פרה, להיטהר ולהתקדש למען שמו ית"ש.

ואחת מני דרכי הטהרה, היא, שהאדם יכנע לבבו הערל לפני ה', וישבר רוח גאותו מלפניו, ואז יבין וישכיל להיטיב עם נפשו ונשמתו, כפי שהמליצו לנו ע"כ בספה"ק, על דברי חז"ל (כלים ג, א) שבירתן היא טהרתן, רצ"ל, שע"י שהאדם יעביר התנשאותו מעל פניו, אזי יזכה להארת הנפש ושלימותו, ויזכה ללב טהור ונקי בקרבו, ועל זאת התפלל דוד המלך ע"ה (תהילים נא, יב) לב טהור ברא לי אלוהים, ורוח נכון חדש בקרבי. רצ"ל, דאיתא בחז"ל (נדה ל:) ומה היא השבועה שמשביעין אותנו - תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה - היה בעיניך כרשע. והוי יודע שהקב"ה טהור ומשרתיו ונשמה טהורה

איתא בירושלמי (מגילה ג, הלכה ה') בדין הוא שתקדים החודש לפרה, שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני נשרפה הפרה, ולמה פרה קודמת, שהיא טהרתן של כל ישראל, ע"כ. ולכאורה זה הדבר טעון ביאור, וכי מה הועילו לתרץ קושייתם, בזה שהיא טהרתן של ישראל, הרי לפי סדר אמיתת הדברים, פרשת החודש קודמת לפרשת פרה? והנראה בעזרתו ית"ש לבאר זאת, בהקדם דברי הכהן הגדול מאחיו ה"ה ר' צדוק הכהן מלובלין ז"ע (פרי צדיק שמות פרשת פרה אות ב) וז"ל: ...אך באמת למה תיקנו קריאת הפרשה, אם להזהיר את ישראל שיעשו פסחיהן בטהרה [כמו שכתב רש"י מגילה כ"ט. ד"ה פרה] הלא בזמן הזה אין לנו פסח, ואם יבנה בית המקדש במהרה בימינו, הלא אז יתגלה אפר פרה, ולמה צריכין לפרסם פרשת פרה שיעשו פסחיהן בטהרה. ואם כן, על כל פנים בזמן הזה הוה ליה להקדים פרשת החודש, ולמה הקדימו פרשת פרה? אך הענין כמו שאמרנו שקריאת הפרשה מועיל לטהר הלב מטומאות היצר הרע כנ"ל, וזה שאמרו בירושלמי שהיא טהרתן של כל ישראל, שקריאת פרשת פרה מועיל לטהר הלב...עכ"ל"ק.

ובכדי לבאר עומק דבריו הק', ננסה בס"ד להרחיב במעט במאמרו הטהורה. דהנה ציונו השי"ת בתורתו הק' לאמר (במדבר א, א, ג) וידבר ה' אל משה לאמר. צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש. מזכר עד נקיבה תְּשַׁלְּחוּ, אל מחוץ למחנה תְּשַׁלְּחוּם, ולא יטמאו את מחניהם, אשר אני שכן בתוכם. הרי נאמרה כאן במפורש האיסור לבוא למקדש בעוד טומאתו בו. אולם, התייחס בזמן שבית המקדש היה עומד על תילו, אזי אם היה נטמא ח"ו האדם בשוגג, היה מביא קרבן לכפר עליו, אלא, עתה שאין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו, מה נשתייר לנו לכפרה? אלא, שהקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, חתר לנו חתירה מתחת כסא קדשו, להמציא לנו עזר ותרופה על עונותינו, שבאם נשלמה פרים שפתינו, יחשב לנו כאילו הקרבנו קרבנות. אמנם, בכדי שנהיה ראוי להקריבו בטהרה, ציוה עלינו להיות

לחיות עם הרבי זי"ע

לרגל הופעת חלק ב' של הספה"ק 'וחי בהם'

פרקי הדרכה מהקודש פנימה

הוא הדבר שחולל 'וחי בהם' עם הופעתו של הכרך הראשון, הן לאותם שזכו לנצל כל הזדמנות כדי להסתופף בצלו של ענן הקטורת, התבשמו ושאו אל פנימיותם אגלי בושם מחכימים, וב'וחי בהם' הם מסוגלים כביכול לשמוע הדים מבת-קולו הנוקשת על דלתות לבם, והלא 'הקול יפה לבשמים'... ואלו שלא זכו, לכל הפחות יהנו מה'מגיד' ש'עושה רושם' וישאפו לקרבם מנטפי הריח הטוב שנספגו בגליונות הספר ויחיו נפשם בהם.

ברוח תביעתו התמידית של רבנו הקדוש זי"ע, להיות 'מוסיף והולך', התקבלה ההחלטה ב'מכון דבר חיים' לעשות השתדלות גדולה, שהכרך השני יהווה חידוש אף ביחס לחלק הראשון. ואכן, המאמרים שבכרך זה כוללים שיחות מיוחדות, עמוקות ומרוממות, שטופות באור מזהיר ואפופות נוחות אלוקות, באופן שהיה רבנו הקדוש זי"ע מקיף ומפרט את הדברים, בשפה ברורה ובנעימה, לבלי תת דריסת רגל לשטחיות ול'מלומדה', לעיפות המחשבה ולעצלות החומר. סוגיות יסוד שמחמת עומקן ממעטים לעסוק בהן, זוכות להתייחסות ומענה

חד וצלול, במשנה סדורה ובהירה, עם תימוכין וסימוכין ממאמרי חז"ל וספרי חסידות, וכפי שהוה מרגלא בפומיה שרבנו הקדוש זי"ע, שהוא 'מחפש' ו'נהנה' למצוא מקור ואפילו רמז לדבריו בדברי חז"ל.

באותו יום מר ונמהר שהיה קשה על ישראל כיום שריפת בית אלוקינו, נסתלקה המנורה המאירה ונגנזו רזי הקטורת, השמן למאור והבשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים. אולם כבר השמיענו רש"י הקדוש,

בורא מיני בשמים

צלוחית של פלייטון, כל עוד והיא סגורה וחתומה, אין ריחה נודף והבריות אינן יכולות לענג עצמן בה. משבא החכם ומוצא את הצלוחית, מסייר הוא את המכסה הצר על פיה והנה מתבשמים אנשים מריחו הטוב של הפלייטון. כיוצא בזה, אתה מוצא בעצי בשמים, שכל שמללים את ענפיהם ועליהם, הגם שדומה הדבר כאילו מפסידים אותם, ריחם מתעצם ומבשם את כל סביבותיהם.

אף דברי תורה כן, אין די בכך שהם מונחים בקרן זווית, ממתנים לכל הרוצה ליטול שיבוא ויטול, אלא שלעתים נצרכים הבריות שירחיבו להם את קרן הזווית, ואז תצא התורה מחשכת גלותה ותועמד בקרן אורה, למען יבואו רבים מכל עבר ויתענגו על רוב טובתה, ישכילו מצפונות חכמתה ויזליפו מריחה הטוב על משעולי החיים.

אוצרות דעה ובינה טמונים וגנוזים היו ברישומיהם של תלמידים רבים, מים חיים וזכים אשר זכו לדלות מ'באר יעקב', ובינם לבין עצמם היו מתבשמים מזו החכמה, שפתותיו נטפו מור ומילותיו היו מנטפות כשמן הטוב על הראש,

מרחיבים את הדעת ומרוממים את ההשגה, ועיקר העיקרים, מה שהיה רצונו החזק ביותר: להיות אמיתיים. וכמה התאמץ לדרוש בעקיפני-עקיפין בגנותו של השקר, וכמה ברורה היתה האמת שנשמעה מפי קדשו.

"מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם", ופירשו צדיקים, שרישומו של הצדיק ניכר ואינו נמחה. בדרך מליצה אפשר להמתיק בלשון רש"י, כי כדי שיהא ניכר רישומו של הצדיק זקוקים ל'מגיד', שדבריו יהיו זכרונם.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

מזל לא טבא וגדיא יאה

מעזומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח משולם זושא עקשטיין הי"ו
לרגל שמחת אירוסים הנכרה

הרה"ח שאול אורי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח דב בעריש הולנדר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ח יצחק אהרן שיינפלד הי"ו
לרגל שמחת אירוסים הבן

הרה"ח ראובן שלמה שפירא שליט"א
לרגל שמחת אירוסים הבת

הרה"ח יעקב אורי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

יה"ד שייבו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה
כעתירת קהל עדת הסידי נדבורנה ביתר

ביום ראשון פר' ויקהל פקודי, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת נישואי בת הרה"ג אברהם שרגא שטיגליץ שליט"א, דומ"צ בעירינו ורב דקהילת צאנו ביתר

ברגשי גיל' ושמחה הננו כברך בברכת מזל טוב חמה ולבבית את חברינו היקר

הרה"ר קלמן דושינסקי הי"ו

לרגל שמחת הולדת הבת תח"י

יה"ד שויכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

מברכים מעומקא דליבא חברי החבורה

בליל שבת קודש

לא יערודך

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שולחן הטהור

על זאת שבחו אהובים

שבח יקר ותהילה וכבוד נתנה לקל מלך יוצר כל על כל הטובות אשר גמלנו בימי הפורים ברוב סיעתא דשמיא

ומן הראוי להוקיר ולהעריך את כל הפעילים הנכבדים

שפעלו במלוא מרצם וכוחם, להצלחת המגבית,

אשריכם ואשרי חלקכם

שאו ברכה מאת ה' לראות ברכת ה' בכל מעשי ידכם להצליח ולהשכיל, ברוב שפע ברכה והצלחה עד בלי די, מתוך שטחה ונחת והרחבת הדעת.

ברוב כבוד והערבה הועד המארגן

ניתן להעביר מעות חיטין

ע"י קופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במקומות דלהלן:

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "בני יעקב" נדרים פון: 03-7630585 שלוחה 2320

גבעה א'

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א	הזון איש 1/1
הרה"ח מנחם רוט	רבי עקיבא 7/6
הרה"ח אהרן גרשטנקורן	אלעזר המודעי 13/11
הרה"ח דוד נתום בוקצין	רוזין 4/4
הרה"ח חיים עקשטיין	התעוררות תשובה 6/2
הרה"ח משה אברהם קליין	בבא סאלי 24/1
הרה"ג משה וינבך	זויהל 7/5

גבעה ב'

הרה"ג דוד בנימין בטלמן	מעזריטש 23/2
הרה"ג מנחם מנדל למברגר	הר"ן 9/6
הרה"ח מרדכי לפקוביץ	חיי יצחק 9/9
הרה"ג דוד הלטובסקי	פחד יצחק 4/8
הרה"ג חיים שמחה רייזנר	מעזריטש 29
הרה"ג יעקב פולק	ישמה ישראל 28/15

הופיע!
שוין דא צו באקומען

היום שבת קודש ובעת צאתנו לארץ ישראל...
הוא פירוש תורה על פי חז"ל...
הוא פירוש תורה על פי חז"ל...
הוא פירוש תורה על פי חז"ל...

הביאו ברכה אל תוך בתיכם!